

ביאור בדרך אפשר

1 צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תְּפִדָּה וְשִׁבְיָהּ בְּצַדִּיקָה¹. הִנֵּה פְסוּק זֶה הוּא
 2 הַסִּיּוּם וְהַחֹתֶם הַפְסוּק הַמְסִיּוּם וְהַחֹתֶם דְּהַפְטָרַת פְּרִשְׁת חֲזוֹן שֶׁל
 3 הַשַּׁבָּת שֶׁנִּקְרָאת "שַׁבַּת חֲזוֹן" עַל שֶׁם הַפְסוּק הַפּוֹתֵחַ אֶת הַהַפְטָרָה הַזֹּאת, חֲזוֹן
 4 [נְבוּאָת] יִשְׁעִיהוּ, וְיִדְוָעִים הַדְּרוּשִׁים מֵאִמְרֵי הַחֲסִידוֹת עַל פְּסוּק זֶה
 5 בְּ'לִקוּטֵי תוֹרָה' לַאֲדֹמָ"ר הַזֶּה
 6 פְּרָשְׁתֵנוּ² וּבְדְרוּשִׁים
 7 שְׁלֵאֲחֲרֵי־זֶה מֵאִמְרֵי הַחֲסִידוֹת שֶׁל
 8 רְבוּתֵנוּ נִשְׂאִינּוּ שְׁלֵאֲחֵר אֲדֹמָ"ר הַזֶּה
 9 שֶׁכָּבֵר נִדְפְסוּ (דְּכָל עֲנָן
 10 שֶׁבְּדָפוּס הוּא לְדוֹרוֹת³ כִּפְתָּגִם
 11 אֲדֹמָ"ר הַצִּמְחָה צִדִּיק). דִּהְיֵה
 12 פְסוּק זֶה "צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט... הוּא
 13 חֶלֶק מֵתוֹרָה לְשׁוֹן הוֹרָאָה⁴,
 14 וְהַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית⁵, וְאִם
 15 הַהוֹרָאָה הַנְּלֻמֶּדֶת מִפְסוּק זֶה, כְּמוֹ כֹל
 16 הַהוֹרָאוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, הִיא הוֹרָאָה
 17 נִצְחִית, הֵינּוּ שֶׁפְּסוּק זֶה הוּא
 18 הוֹרָאָה נִצְחִית בְּעִבּוּדַת ה' שֶׁל
 19 הָאָדָם בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן.
 20 דְּמִזֶּה מֵכֵן שֶׁכֹּל הוֹרָאָה שֶׁל הַתּוֹרָה
 21 הִיא נִצְחִית וְתִקְפָה בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל
 22 זְמַן מוֹבֵן, שֶׁבְּכָל עִבּוּדַת
 23 יִשְׂרָאֵל יִשְׁנֵם תְּמִיד ב' הָעֲנִינִים
 24 הַכְּלָלִיִּים הַמְדַבְּרִים בְּפְסוּק
 25 זֶה, א' צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תְּפִדָּה
 26 עֵינֵי הַתּוֹרָה, ב' וְשִׁבְיָהּ בְּצַדִּיקָה
 27 עֵינֵי הַצַּדִּיק. וְאֵף שֶׁהַפְטָרָה זֹאת
 28 קוֹרְאִים בְּשֵׁם חֲזוֹן בּוֹמֵן קְבוּעַ
 29 מְסוּיִים שֶׁמִּזֶּה מוֹבֵן שֶׁעֲנָן זֶה
 30 שֶׁיְדוּקָא לְשַׁבַּת חֲזוֹן וְאִם כֵּן
 31 מֵה מִשְׁמַעוֹת הַדְּבָרִים שֶׁזוֹ הוֹרָאָה
 32 נִצְחִית וְתְּמִידִית, בְּכָל־זֹאת הֲרִי זֶה
 33 נִמְשָׁךְ מִשַּׁבַּת חֲזוֹן גַּם בְּכָל יְמֵי
 34 הַשָּׁנָה (וְלֹא רַק בְּשַׁבַּת חֲזוֹן),
 35 כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּכָל הָעֲנִינִים שֶׁל
 36 הַתּוֹרָה וְעִבּוּדַת ה' הַתְּלוּיִים בְּזְמַן
 37 מִיּוֹחֵד, דָּאֵף שֶׁעֲקָרָם הוּא בְּזְמַן
 38 מְסִיִּם קְבוּעַ וּמוּגֵד, מְכַל־מְקוֹם
 39 נִמְשָׁכִים הֵם אַחֲרֵי־כֵן מֵאוֹתוֹ
 40 יוֹם מְסוּיִם וְאֵיךְ עַל כָּל יְמֵי
 41 הַשָּׁנָה כִּךְ שֶׁלְמַעֲשֵׂה גַם עֲנִינֵי הַתּוֹרָה

ביאור בדרך אפשר

42 והמצוות שיש להם זמן קבוע ומסויים הם נצחיים תמיד, כיוון שהשפעתם
 43 הולכת ונמשכת על כל ימות השנה.
 44 וכידוע⁶ הדגמא לזה להשפעה של דבר שיש לזמן מיוחד על כל השנה
 45 ממצות זכירת יציאת מצרים, דעקר מצנה זו היא בט"ו
 46 ניסן, חג הפסח, יום יציאת
 47 מצרים, ומיום זה היא
 48 נמשכת על כל ימות השנה,
 49 דמזכירין יציאת מצרים
 50 למעשה לא רק פעם אחת בשנה אלא
 51 בכל יום⁷. ועל־דרך־זה
 52 בענינינו, דאף שעקר הענין
 53 דציון במשפט תפדה ושביה
 54 בצדקה שוף לשבת חזון ולכן
 55 הוא הפסוק המסיים וחותם את הפטרת
 56 השבת הזו, מפל־מקום הרי
 57 ממנה נמשך גם בכל ימות
 58 השנה.
 59 והנה בפסוק זה מבאר שיש
 60 ב' ענינים שבהם צריך להיות
 61 ענין הפדיה כי הם נתונים בשבי
 62 וצריך לפדות אותם, א' ציון, ב'
 63 ושביה, ופעלת הפדיה בהם
 64 הפעולה שבאמצעותה הם נפדים
 65 ויוצאים מן ה"שבי" היא גם כן
 66 על־ידי ב' ענינים שונים זה מזה.
 67 דהפדיה דבחינת ציון ויצאתה
 68 מן ה"שבי" היא על־ידי
 69 המשפט, והפדיה דבחינת
 70 ושביה היא על־ידי הצדקה.
 71 וצריך להבין מהי ההוראה
 19 יציאת מצרים, דעקר מצנה זו היא בט"ו ניסן, יום יציאת מצרים, ומיום זה
 20 היא נמשכת על כל ימות השנה, דמזכירין יציאת מצרים בכל יום⁷.
 21 ועל־דרך־זה בענינינו, דאף שעקר הענין דציון במשפט תפדה ושביה בצדקה
 22 שוף לשבת חזון, מפל־מקום הרי ממנה נמשך גם בכל ימות השנה.
 23 והנה בפסוק זה מבאר שיש ב' ענינים שבהם צריך להיות ענין הפדיה, א'
 24 ציון, ב' ושביה, ופעלת הפדיה בהם היא גם כן על־ידי ב' ענינים.
 25 דהפדיה דבחינת ציון היא על־ידי המשפט, והפדיה דבחינת ושביה היא
 26 על־ידי הצדקה. וצריך להבין מהי ההוראה שבה בעבודת האדם לקונו, דאני

**בס"ד. שבת פרשת דברים, שבת חזון ה'תשר"מ.
(הנחה בלתי מוגה)**

1 צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תְּפִדָּה וְשִׁבְיָהּ בְּצַדִּיקָה¹. הִנֵּה
 2 פְסוּק זֶה הוּא הַסִּיּוּם וְהַחֹתֶם דְּהַפְטָרַת
 3 פְּרִשְׁת חֲזוֹן, וְיִדְוָעִים הַדְּרוּשִׁים עַל פְסוּק זֶה
 4 בְּ'לִקוּטֵי תוֹרָה' פְּרָשְׁתֵנוּ² וּבְדְרוּשִׁים שְׁלֵאֲחֲרֵי־זֶה
 5 שֶׁכָּבֵר נִדְפְסוּ (דְּכָל עֲנָן שֶׁבְּדָפוּס הוּא לְדוֹרוֹת³).
 6 דִּהְיֵה פְסוּק זֶה הוּא חֶלֶק מֵתוֹרָה לְשׁוֹן הוֹרָאָה⁴,
 7 וְהַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית⁵, הוֹרָאָה נִצְחִית, הֵינּוּ
 8 שֶׁפְּסוּק זֶה הוּא הוֹרָאָה נִצְחִית בְּעִבּוּדַת הָאָדָם
 9 בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן. דְּמִזֶּה מוֹבֵן, שֶׁבְּכָל עִבּוּדַת
 10 יִשְׂרָאֵל יִשְׁנֵם ב' הָעֲנִינִים הַכְּלָלִיִּים הַמְדַבְּרִים
 11 בְּפְסוּק זֶה, א' צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תְּפִדָּה, ב' וְשִׁבְיָהּ
 12 בְּצַדִּיקָה. וְאֵף שֶׁהַפְטָרָה זֹאת קוֹרְאִים בְּשֵׁם חֲזוֹן
 13 שֶׁמִּזֶּה מוֹבֵן שֶׁעֲנָן זֶה שֶׁיְדוּקָא לְשַׁבַּת חֲזוֹן,
 14 בְּכָל־זֹאת הֲרִי זֶה נִמְשָׁךְ גַּם בְּכָל יְמֵי הַשָּׁנָה
 15 (וְלֹא רַק בְּשַׁבַּת חֲזוֹן), כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּכָל הָעֲנִינִים
 16 הַתְּלוּיִים בְּזְמַן, דָּאֵף שֶׁעֲקָרָם הוּא בְּזְמַן מְסִיִּם,
 17 מְכַל־מְקוֹם נִמְשָׁכִים הֵם אַחֲרֵי־כֵן עַל כָּל יְמֵי
 18 הַשָּׁנָה. וְכִידְוָעֵי⁶ הַדְּגָמָא לְזֶה מִמְצוֹת זְכִירַת

(1 ישע"א, א. כז.) (2 ריש פרשתנו. וראה לקו"ש חלק כט ע' 9, סעיף ב. 3) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' שצב. ובכ"מ. (4 ראה זח"ג נג, ב. 5) ראה תניא רפי"ו. ובכ"מ. (6 ראה גם לקו"ש חכ"ב ע' 147. 7) ראה בכ"ז אנציקלופדי תלמודית ערך הגדה וערך זכירת יצי"מ. וש"נ.